

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

15. Ad Amicum si aperueris od triste, ne timeas, est enim concordatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

REFLEXIO.

IN negotio amicitiae tam bene quam in negotio status minimae indiscretiones & levitates linguae sunt irremissibilia crimina. Horum secretum est sicut nostra religio, ubi nulla est remissio errorum, vel commiseratio poenitentium. Puniuntur hi errores modo terribili & timendo homini animum habenti, cum ipsi non amplius detur occasio in illa relabendi.

REGULA DECIMA-QUINTA.

Ad amicum si aperueris os triste, ne timeas: Est enim concordatio.

Eccl. 22.

PARAPHRASIS.

Si tibi accidit, dum es melancholici humoris, dicere tuo amico verba displicentia, aut inconsiderate injuriosa, quae tamen nihil significant, non timeas: reconciliatio non erit difficilis.

Similiter si durante cholera extrahas gladium contra illum, non desperes, te non posse redire ad pristinam amicitiam.

Homo.

Homo indulget passionibus fratris, quod sunt caeca & excedunt rationem. Nihil amplius requiritur, quam aut altera lacrymarum gutta ad legendam memoriam alicujus criminis controversia.

Id quod periculosum & iram aut odium reddit irreconciliabilem, est vocare in mentem alicui amico fiduciam quandam domus suae, vel secretum praeftitum aut aliquam confidentiam quam recepit, aut illum contempnere, & in sua praesentia inspicere, aut denique propalare aliquid secretum, & aperire ejus negotia tibi confidit; Omnia ista inducunt fugam usque ad extremam orbis partem. Potes revidere ejus faciem, non invenies amplius ejus amicitiam nec ejus confidentiam.

R E F L E X I O.

UNo verbo ne vilipendas amicitiam, quia despectio amici est vulnus lethale amicitiae, & unicum insupportabile vulnus humani cordis.

Natura & infelicitas possunt nos

dero despectos, non tamen nos possunt reddere insensibiles & indifferentes erga eum qui nos vilipendit; Habitu non inducet consuetudinem, & virtus quidem aliquando potest suppressere dolorem, non tamen hujus potest delere recordationem.

Non approbamus, quod qualitas personarum, quæ nos vilipendunt, diminuat despectus recordationem aut vindictam; laudes etiam quas recipimus ex parte inimicorum, sunt quidem quodammodo acceptæ, sed despectus qui venit ex parte optimorum amicorum, sensibiliter cor vulnerat: Nec etiam ille qui provenit ex parte Principum aut Dominorum minus dulcescit, aut gratiori animo recipitur. Quamcunque potentiam vel auctoritatem quis gerat supra nostram personam, nunquam credimus, quod talem habeat nos despiciendi, nec etiam putamus, quod aliquis hanc habeat auctoritatem, dum sumus culpabiles; nam illi ipsi, qui credunt quod ipsorum crimina mereantur mortem, non tamen credunt mereri despectum.

Gratia

Gratia Dei quidem pluribus de
voluntatem se vindicandi, sed pau-
men contento animo injurias recipiunt.
Et quamvis aliqui appetant ut despi-
antur pro gloria Dei, dubito tam-
multos esse, qui se despicientes dilige-
& amore prosequantur.

REGULA DECIMA-SEXTA

*Homo homini reservat iram, &
Deo querit medelam. Eccl. 10.*

PARAPHRASIS.

*Homo homini preparans malum
servans iram, audeatne petere à
benedictiones & gratias? & illi
vult ut pereat inimicus, potestne
rare à Deo ut se conservet & pro-
Homo vult reservare iram, & à Deo
cificationem querit. Ipse qui totum
ro & corruptio est, vult punire
aliorum, & rogat Deum qui est
nita sanctitas, ut suos proprios dis-
let & sufferat. Qualis praeceptum
qualis spes ut à Deo exaudiatur.*